

Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΟΡΑ
ΤΩΝ ΡΑΚΩΝ.

Πολλοὶ τῶν κατοίκων τοῦ Λονδίνου, ὀλίγιστοι δὲ τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν πόλιν ταύτην ξένων, γινώσκουσιν ὅτι ἡ ἀγορὰ τῶν ἵππων καὶ τῶν κτηνῶν μεταβάλλεται κατὰ πᾶσαν παρασκευὴν εἰς ἀπέραντον ἀγορὰν ρακῶν, παλαιῶν σιδήρων καὶ παντοειδῶν ἀντικειμένων ὀλοκλήρων ἢ συντετριμμένων, ἄνευ σχήματος καὶ ὀνόματος.

Τὸ ἐμπόριον τῶν παλαιῶν ἐνδυμάτων, παλαιῶν ταινιῶν, παλαιῶν τραπεζικῶν σκευῶν, παλαιῶν ἐργαλείων, καὶ διαφόρων παλαιῶν πραγμάτων, ἀπὸ πολλοῦ χρονολογεῖται εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ Λονδίνου. Πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἡ « Ἀγορὰ τῶν Παλαιολόγων » ἦνθι, καὶ σήμερον ἔτι ἀνθεὶ κατὰ πᾶσαν κυριακὴν εἰς Οὐνδστίχ. Ἵνα λάβῃ τις ἰδέαν ἀκριβῆ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀγορᾶς ταύτης, πρέπει νὰ παρευρεθῇ ἐν αὐτῇ καὶ ἰδῇ τὸ πλῆθος τῶν ρακενδυτῶν οἵτινες πανταχόθεν συρρέουσι καθ' ἣν ὥραν οἱ κώδωνες προσκαλοῦσι τοὺς ἄλλους εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἐπιδεικνύμενοι φενιάνων, πυρκαϊᾶ ἢ πυγμαχία οὐδέποτε προσελκύουσιν ἀνθρώπους ποικιλώτερον ἐνδεδυμένους τῶν προσερχομένων εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην, ἐν ἧ ἢ οἱ μὴ ἔχοντες τὰ μέσα νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τοὺς ράπτας δύνανται νὰ ἐνδυθῶσιν ἄρκετὰ καλῶς ἀντὶ εὐτελεστέρων τιμῶν.

Οἱ εὐτυχεῖς τοῦ κόσμου τούτου, οἱ συνηθίσαντες νὰ δίδωσι παραγγελίας εἰς τὸν ράπτην, τὸν πιλοποιὸν, ἢ τὸν ὑποδηματοποιὸν, ἀμεριμνοῦντες πόσον θὰ ἀνέλθῃ ὁ λ[ό]γος, δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσωσι πόσον εὐθηνὰ ἢ ἡμπορεῖ τις νὰ ἐνδυθῇ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν εἰς τὰς ἀγορὰς ταύτας, ἄρκεϊ νὰ μὴ ἔχῃ πολλὰς ἀπαιτήσεις νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τὸν συρμόν. Εἶναι πρόληψις τὸ νὰ μὴ θέλῃ τις νὰ φορέσῃ ἐνδυμα τὸ ὅποιον εἶχεν ἓνα ἢ πολλοὺς κυρίους, οὐδὲ νὰ βάλῃ ὑποδήματα μεταχειρισμένα· ἀλλ' ἅμα ἀποβάλλῃ τὴν πρόληψιν ταύτην, εὐχαριστεῖται ἐξαι-

ρέτως εἰς τὰς ἀγορὰς ταύτας· δὲν ὑπάρχει ἐμπορορραπτης ἐν Λονδίῳ ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου ὅστις δὲν ἔχει ἀντιπρόσωπόν του ἐν αὐταῖς. Εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, τὸ χρηματιστήριον τῶν ἐνδυμάτων. Ἐκεῖ συνέρχονται οἱ ἀπειράριθμοι πωληταὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐνδυμάτων καὶ γαλονίων, οἱ περιερχόμενοι τὸ Λονδίνον καὶ τὰ περίχωρα, οἱ περιπατητικοὶ οὗτοι ἔμποροι, τῶν ὁποίων οἱ σάκκοι ἐπισωρευόμενοι ἠδύναντο νὰ σχηματίσωσιν οἰκοδόμημα ἰσοδυναμοῦν κατὰ τὸ ὕψος μετὰ τὰς αἰγυπτιακὰς πυραμίδας. Ἵνα φαντασθῇ τις πόσα ράκη περιέχουσιν οἱ σάκκοι αὐτῶν, ἀρκεῖ νὰ μάθῃ ὅτι εἰς ἐκάστην ἀγορὰν τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν χρηματικὸν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 50,000 φράγκων. Ἐκτὸς τῶν πωλητῶν παλαιῶν ἐνδυμάτων καὶ παλαιῶν γαλονίων, ἔρχεται εἰς τὰς ἀγορὰς ταύτας καὶ ἡ μεγάλη ἑταιρία τῶν μεταπωλητῶν τῶν τεθραυσμένων ἐκ πορσελάνης ἀγγείων, τῶν παλαιῶν φαβεντιανῶν, τῶν ἑτεροζύγων ὑαλίνων σκευῶν (*verres dépareillés*), ἡ ἑταιρία τῶν ἐμπόρων ἐκείνων, οἵτινες περιέρχονται τὰς ρυπαρωτέρας ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου ἀγοράζοντες ἀντὶ 20 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου τοὺς παλαιοὺς πῖλους, ὅσον ρυπαροὶ, ὅσον ἐφθαρμένοι ἢ ἄμορφοι καὶ ἀνῆναι. Βλέπων τις ἐπιτεσωρευμένους τοὺς μόνον τὸ ὄνομα φέροντας τούτους πῖλους νομίζει ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ εὕρῃ μεταξὺ αὐτῶν πῖλον δυνάμενον νὰ καλύψῃ ἀνθρωπίνην κεφαλὴν. Καὶ ὁμῶς τὸ ἐμπόριον αὐτῶν ἐνεργεῖται μετ' ἐπιτυχίας καὶ κέρδους, ἄρκετὴ δ' ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι οἱ μεταβατικοὶ οὗτοι πιλοπῶλαι δὲν παραιτοῦσι τὸ ἔργον των. Γνωρίζουσι τὸ μυστήριον νὰ ἐπιδιορθώσωσι τοὺς πῖλους τούτους καθιστῶντες αὐτοὺς στίλβοντας, καὶ τοὺς πωλοῦσιν ἀντὶ 6 πενῶν (ἢ 60 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου). Δίδων τις τόσην ποσότητα χρημάτων, δὲν λαμβάνει μὲν κάλυμμα οἷον αὐστηρῶς ἀπαιτεῖ ὁ συρμός, ἀλλ' ἄρκετὰ στερεόν. Ἐὰν θέλῃς ν' ἀγοράσῃς πῖλον ἐκλεκτὸν, ἐξάδευσον 80 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου, ἂν ἐξοδεύσῃς ἡμίσειαν κορώναν ἥτοι

ὁ φράγκος περίπου, γίνεσθαι τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς κομψότητος : ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι ὀλίγοι πῖλοι πωλοῦνται εἰς τοιαύτας τιμὰς. Τὰ ὑποδήματα πωλοῦνται εἰς διαφόρους τιμὰς ἀπὸ 60 ἑκατοστὰ μέχρις 6 φράγκων. Καὶ ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων ἐπίσης ἐνεργοῦνται πράξεις ζωηρόταται κατὰ πᾶσαν κυριακὴν, καίτοι τὸ μέρος τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν εἶναι τὸ χειρότερον. Οἱ πωληταὶ αὐτῶν ἐνεργοῦσιν ἀπέραντον ἐμπόριον παλαιῶν ὑποδημάτων, στραβοπκτημένων, ἐξυλωμένων, ἐσχισμένων, ἄνευ πτέρνας καὶ πέλματος, τὰ ὅποια φαίνονται ὅλως ἀνεπίδεκτα διορθώσεως. Καὶ ὅμως ὑπάρχουσιν ἀγορασταὶ φοροῦντες πέδιλα πολὺ χειρότερα, τὰ ὅποια ἔρχονται νὰ ἀνταλλάξωσιν ἀντ' αὐτῶν πληρόντες 15 ἢ 20 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου. Οἱ ἀγορασταὶ οὗτοι ἐξετάζουσι τὰ πρὸς πώλησιν ἐκτεθειμένα ταῦτα ὑποδήματα, τὰ παραβάλλουσι πρὸς τὰ ἰδικά των, ζητοῦσι τὴν ἄδειαν νὰ τὰ δοκιμάσωσιν, ἔπειτα δὲ καθήμενοι ἐκβάλλουσι τὰ ἰδικά των, φοροῦσι τὰ νέα καὶ πληρόνουςι τὸ συμφωνηθὲν ποσόν. Ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν δύναται τις νὰ φαντασθῇ ὅτι ὑπάρχουσι μεγάλα κέρδη εἰς τὰς πωλήσεις ταύτας· ἀλλ' ἵνα ἐννοήσῃ ὅτι τὸ ἐμπόριον τοῦτο εἶναι ἐπικερδές, ἀρκεῖ νὰ μάθῃ ὅτι τὴν πρώτην ἐκάστης κυριακῆς γίνεται τρομερὸς συναγωνισμὸς τῶν βιομηχάνων τούτων, ἀμφοισθητούτων εἰς ὑπερόγκους τιμὰς τὴν ἐνοικίαν τῶν θέσεων εἰς τὰς ὁποίας ἐκθέτουσι τὰ ἐμπορεύματά των. Ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἀγορᾶς ταύτης δὲν γνωρίζει οὔτε καθηστερήματα, οὔτε χρεωκοπίας, συμφωνῶν πάντοτε τοῖς μετρητοῖς, καὶ ἀποδιώκων ἀμέσως τὸν μὴ πληρόντα. Πληρόνουν δὲ 20 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου δι' ἑκάστον τετραγωνικὸν μέτρον δι' ἐνοίκιον ἀπὸ τὴν 10ην πρωτὴν ὥραν τῆς κυριακῆς μέχρι τῆς 2 μ. μ. τὴν 11 ὥραν ὁ εἰσπράκτωρ περιέρχεται ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἑτέρου φέροντος, κρεμάμενον ἐκ τοῦ λαίμου του, σάκκον δερμάτινον ἐν ᾧ ρίπτει τὰ εὐσπραγγόμενα χρήματα, κρατῶν πῆγυν διὰ τοῦ ὁποίου μετρεῖ τὸν ἐνοικιαζόμενον

χώρον. — Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς « ἀγορᾶς τῶν Παλαιοπάνων », γινομένης εἰς *Moses-Square*.

Ἡ δὲ « ἀγορὰ τῶν ρακῶν » γίνεται εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν κτηνῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς τῆς Βαπεγγάγης· τὴν πρώτην ἐκάστης παρασκευῆς βλέπει τις διευθυνόμενα πρὸς τὸ μέρος τοῦτο παντοειδῆ ἀμάξια φέροντα ἀντικείμενα ἀπερίγραπτα, καὶ συρόμενα ἀπὸ διάφορα ὑποζύγια, ἵππους, ἀνθρώπους, κύνες καὶ ὄνους. Νομίζει ὅτι τύραννός τις διέταξεν ἐπὶ αὐστηρᾷ ποινῇ πάντας τοὺς ρακοπώλας, μεταπωλητάς, ρωποπώλας, πωλητάς παλαιῶν σιδήρων καὶ σκευῶν κ. λ. νὰ ἐκκενώσωσι τὰς ἀποθήκας των, καὶ ὅτι καταφεύγουσιν ἐν σπουδῇ μὲ τὰς πραγματείας των εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν κτηνῶν. Τόμοι ὀλόκληροι ἀπαιτοῦνται ἵνα περιγράψωμεν τὰ ἀπειράριθμα ἀντικείμενα, τὰ ὅποια μ' ὅλην τὴν ἀνομοιότητα καὶ ἀνωμαλίαν των, ἐκθέτονται κατὰ τάξιν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Κατὰ μῆκος τῶν διόδων σημειοῦνται διὰ τῆς κυκλώσεως τὰς ἐνοικισμένας θέσεις, καὶ εἶναι σπάνιον μέχρι μεσημβρίας νὰ μὴ ἐνοικιασθῶσιν ἅπασαι. Ἡ ἀγορὰ αὕτη εἶναι ἔτι ποικιλωτέρα τῆς τῶν Παλαιοπάνων. Εἶναι δύσκολον νὰ φαντασθῇ τις οἷονδήποτε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον νὰ μὴ εὔρῃ εἰς τὴν συλλογὴν ταύτην τῶν διαφόρων ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἀπορεῖ πόθεν ἔρχονται, καὶ πρὸς τί ἐκθέτουσιν αὐτὰ οἱ μεταπράται. Ἐστοιχημάτισάν ποτε δύο ἄτομα, ἀνδύνανται νὰ εὕρωσιν εἰς τρεῖς κατὰ σειρὰν ἀγορὰς τὸ μᾶλλον ἀπίστευτον πρᾶγμα, ἥτοι νεκρικὸν φέρετρον, καὶ τῶνόντι τὴν δευτέραν παρασκευὴν εὖρον τρία μέλανα καὶ ἐπιμήκη κιβώτια πρὸς πώλησιν χρησιμεύοντα πρὸς ἐνταφιασμὸν τῶν προώρως γεννημένων ἐμβρύων· ἀλλ' ὁ μετ' αὐτῶν στοιχηματίσας δὲν ἐθεώρησεν ἑαυτὸν ἡττημένον προφασισθεὶς ὅτι τὸ φέρετρον εἶναι ἡ ἀναπαυτήσιος κλίνη τῶν νεκρῶν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῇ ὡς νεκρὸν ὃν οὐδέποτε ζῆσαν, καὶ ἐπομένως τὰ τρία μέλανα κιβώτια δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς νεκρικὰ φέρετρα.